

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de patientia calumniæ. ca. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

pater sic facio. Christus itaq; dominus noster factus est obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & deus exaltauit illum. Si ergo cum Christo exaltari cupimus in gloria, cum Christo prius proster namur in humilitate, deo ante omnia obediendo, deinde hominibus illis, quorum iussa exequentes domino seruimus. Illorum voluntatem nostræ voluntati semper præferamus.

¶ De patientia calumniæ. Caput XIII.

Profecto si humiles, si obediens fuerimus, erimus etiam in omnibus patientes. Nihil erit quod illius turbare mentem poterit, qui se totum diuinæ subdidit voluntati. Non igitur incongruum erit si nunc de patientiæ virtute verba fecerimus. Patientia est animi quædam constantia, quam nec iniuriæ irritare, nec incommoda queunt frangere. Patientia semper iuncta fortitudini est, ita vt mutua inter se ope connexa, & iniurias quidem submisse ferant, & aduersa alacriter tolerant. Hoc totum autem qualecunque sit, vni nunc concedamus patientiæ, quandoquidem tam hominum iniurias, quam casus aduersos pati dicimur, cū acciderint. Primum igitur vt in omnibus patientiam conseruemus, meminerimus, nullū omnino ea in re malum esse, qua non offenditur animus noster. Quid est autem quo ille offendi queat, præter peccatum? Solum ergo peccatum cauendum nobis erit, quia malum est. Cætera quæcunque contigerint, æquo animo ferenda, quia nec bona, nec mala sunt, sed inter bonum malumq; media, quibus si applicueris virtutem, bona erunt: sin vitium, mala quidem. Veluti aquæ potus cum vinum additur, sapit; cum venenum, interimit. Ita sane aduersis rebus quoties animi patientiam accommodauerimus, non solum non nocebunt, sed etiam proderunt, ita vt materiam nobis suppeditent sperandæ beatitatis. Apostolica quippe sententia est, per multas tribulationes oportere nos introire in regnum dei. In psalmo quoq;

psal. 7

Mat. 15
Chananea

2. Tim. 3

Mat. 12
Ioha. 2

Ioh. 15

le ista contumelia liberaret, exaudita octavo viro desponsatur, Tobia: juniori, dominoque fauente cum illo feliciter vixit. Tu quoque beatus eris, & preces tuæ ad aures domini sabaoth peruenient, si cum psalmista dicere poteris: Qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates, & dolos tora die meditabantur, ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum, & factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones, quoniam in te domine speravi, tu exaudies me domine deus meus. Sic certe exaudita est Chananea mulier pro filia supplicans, quando canibus comparata humili responso intimam cordis patientiam indicauit.

De patientia persecutionis.

Caput, XIII

PAuli apostoli, in quo Christus loquebatur, sententia est: Omnes qui pie volunt viuere in Christo Iesu, persecutionem patientur. Quid ergo de aliorum inuidia querimus, si ea ipsa testis est nostræ in deum pietatis ac religionis? Dominus noster Iesus Christus malorum inuidiam passus est. Cum ab hominibus expelleret immundos spiritus dixerunt: In Beelzebub eijcit dæmonia. Idem sola verbi virtute morbos curat mortuos suscitatur, & aiunt: Non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Si ergo pro benefactis male audit iustus & innocens dominus, quare cum detractiões accipit, irascitur peccator seruus? Ille apostolis suis dicebat: Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit; si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Quoties ergo patimur quæ in carne passus est dei filius, quæ passi sunt electi serui eius, æquo animo toleremus. Non est seruus maior domino, aut fateamur nos, qui multorum criminum consci sumus, indignos esse iniuria, & illum dignum qui peccatum non fecit vel illos qui spiritu sancto repleti erant, & tamen infestationibus impiorum